

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0305
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 14 oktober 2020
Ingediend door : De consument
Tegen : InterBank N.V. h.o.d.n. De Nederlandse Voorschotbank B.V., gevestigd te Amsterdam,
verder te noemen Interbank.
Datum uitspraak : 31 maart 2021
Aard uitspraak : Niet-bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

In 2009 is gefraudeerd door de ex-partner van de consument, die op naam van de consument een doorlopend krediet heeft afgesloten. Uiteindelijk is Interbank in 2014 tot ontslag van de consument uit de verplichtingen ten aanzien van het krediet overgegaan. De consument heeft schadevergoeding gevorderd gebaseerd op de periode tussen 2009 en 2014. De commissie oordeelt dat de gevorderde schade in onvoldoende nauw verband staat met de gestelde tekortkoming en wijst de vordering daarom af.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van Interbank en 3) de reactie van de consument (de repliek).
- 1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar reglement. Dit houdt in dat de uitspraak de vorm van een niet-bindend advies heeft en dat partijen elkaar dus niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

De feiten

- 2.1 Op 23 januari 2009 is een kredietovereenkomst afgesloten bij Interbank op naam van de consument inclusief een kredietprotector. Interbank heeft op die datum een bedrag van € 15.009,00 overgemaakt naar een bankrekening die op naam van consument gesteld was.
- 2.2 De consument heeft geconstateerd dat er met zijn handtekening gefraudeerd is bij de aanvraag van het krediet door zijn ex-partner. Op 16 juni 2011 heeft de consument aangifte van valsheid in geschrifte gedaan.

- 2.3 De consument heeft het proces-verbaal van de aangifte aan Interbank opgestuurd. Interbank heeft hierop als volgt gereageerd:

“Hiermede bevestigen wij de goede ontvangst van de kopie van het proces-verbaal van uw aangifte d.d. 10-06-2011. Wij berichten u als volgt.

Naar aanleiding van ons fraude-onderzoek en de door u overgelegde gegevens achten wij het aannemelijk dat de handtekening op de kredietovereenkomst met bovengenoemd overeenkomstnummer niet door u is geplaatst. Dit betekent echter niet dat De Nederlandse Voorschotbank B.V. u niet langer aansprakelijk houdt voor terugbetaling (van een gedeelte) van de kredietsom. Immers, onderzoek heeft uitgewezen dat een gedeelte van het krediet, te weten EUR 15.009,00 is overgemaakt naar rekeningnummer [nummer], welke — ten tijde van de overboeking — op uw naam stond. Op grond van artikel 203, tweede lid van boek 6 BW bent u dan ook gehouden een bedrag van EUR 15.009,00 terug te betalen.”

- 2.4 Vervolgens heeft de consument op 13 mei 2014 gereageerd op de volgende wijze:

“Het door u bevestigde feit dat [consument] niet getekend heeft voor deze overeenkomst, betekent dat,

- deze overeenkomst allereerst niet gesloten had mogen worden.*
- er door u onvoldoende onderzoek is gedaan, alvorens het genoemde krediet te sluiten en tot uitbetaling over te gaan*
- hierdoor niet voldaan is aan de wettelijke zorgplicht*

Door u te beroepen op het Burgerlijk Wetboek en geen oplossing te bieden, onttrekt u zich wederom aan deze zorgplicht.

Alvorens dit dossier bij het Klachten Instituut Financiële Dienstverlening neer te leggen, stellen wij u alsnog in de gelegenheid om een passende oplossing te bieden. Ons voorstel is:

- [consument] wordt geschraapt als kredietnemer,*
- [consument] wordt ontslagen van betalingsverplichting van de kredietsom*
- BKR registratie van dit krediet dient met terugwerkende kracht te worden geschraapt.*

De maandelijkse rente betalingen en eventuele aflossingen, worden op dit moment gedaan door een ander dan [consument]. Wij gaan er vanuit dat deze maandelijks afgegeven incassomachtiging wordt gecontinueerd.”

2.5 Interbank heeft op 28 mei 2014 als volgt gereageerd op het bericht van de consument:

“Hiermede bevestigen wij de goede ontvangst van de kopie van het proces-verbaal van uw aangifte d.d.10 juni 2011. Wij berichten u als volgt.

Naar aanleiding van ons fraude-onderzoek en de door u overgelegde gegevens achten wij het aannemelijk dat de handtekening op de kredietovereenkomst met bovengenoemd overeenkomstnummer niet door u is geplaatst. Wij houden u derhalve niet langer aansprakelijk voor de verplichtingen uit hoofde van voornoemde kredietovereenkomst. Tevens zullen wij opdracht geven om de registratie op uw naam van deze overeenkomst te laten verwijderen uit het Centraal Krediet Informatiesysteem van de Stichting Bureau Krediet Registratie.

Vertrouwende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.”

2.6 Op 25 april 2020 heeft de consument een bericht aan Interbank gestuurd met het verzoek om een berekening van de rente en aflossing die hij heeft betaald tot de overdracht van de lening op naam van zijn ex-partner. Dit verzoek heeft de consument aan Interbank gericht, omdat hij meent dat hij de door hem te veel betaalde rente hoort terug te ontvangen.

2.7 Interbank heeft op 21 juli 2020 laten weten uit coulance de helft van het totale opgebouwde compensatiebedrag, op dat moment in totaal € 3.600,39, over te maken naar de consument. Interbank heeft daarbij aangegeven dat de andere helft in mindering zal worden gebracht op de bij de ex-partner uitstaande kredietsom. Nadat de consument Interbank verzocht heeft het gehele compensatiebedrag aan hem uit te betalen, is Interbank daarmee akkoord gegaan. Interbank heeft op 10 november 2020 aangegeven het gehele bedrag van € 3.600,39 aan de consument uit te betalen.

2.8 De consument is met het voorstel niet akkoord gegaan.

De klacht en vordering

2.9 De consument heeft een schadevergoeding van in totaal € 34.064,60 van Interbank gevorderd. Ten grondslag aan die vordering heeft hij gelegd dat hij door de fraude van zijn ex-partner, die door Interbank is geaccepteerd, jarenlang emotionele en materiële schade heeft geleden. Zo heeft de consument onder meer geen hypothecaire geldlening of anderszins woonruimte kunnen krijgen. Zijn kwaliteit van leven heeft daardoor lange tijd ernstig onder druk gestaan. De schade die hij vordert is gebaseerd op de woonlasten die hij heeft moeten betalen door de jaren heen, gebaseerd op de situatie zoals die had kunnen zijn wanneer Interbank juist had gehandeld in 2009 en het krediet niet had verstrekt.

Het verweer

- 2.10 Interbank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

- 3.1 Tussen partijen staat inmiddels vast dat de handtekening van de consument vervalst is bij de aanvraag van het krediet. Interbank heeft de consument in 2014 ontslagen van de verplichtingen uit het krediet. De consument meent echter dat hij in het geheel nooit gebonden had mogen worden aan de verplichtingen uit het krediet en heeft daarop een schadevordering van 2009 tot 2014 gebaseerd.
- 3.2 De commissie laat in het midden de vraag of Interbank er al dan niet op heeft mogen vertrouwen dat de consument instemde en akkoord ging met de kredietverlening op grond van feiten en omstandigheden die voor risico van de consument komen.¹ Zelfs in het geval dat zou komen vast te staan dat het krediet niet door Interbank verstrekt had mogen worden vanwege de vervalste handtekening, geldt dat de gevorderde schade in onvoldoende nauw verband staat met de gestelde tekortkoming van Interbank en daardoor niet door Interbank vergoed hoeft te worden. De commissie loopt er ook tegenaan dat het naar de regels van het Nederlands recht aan de consument is om te bewijzen dat de schade door de consument daadwerkelijk geleden is.
- 3.3 De commissie merkt in dat verband op dat de consument niet de termijnbetalingen van het krediet vordert. Voorts is niet komen vast te staan dat er termijnbetalingen of aflossingen door hem zijn betaald of voor zijn rekening zijn gekomen en er daardoor directe schade voor hem is voortgevloeid uit het afgesloten krediet. Zijn schade heeft de consument gebaseerd op zijn woonlasten. De consument heeft echter geen aanvragen en afwijzingen voor een hypothecaire afwijzing overgelegd, op grond waarvan kan worden vastgesteld in hoeverre het krediet daadwerkelijk een voor hem schadelijke rol heeft gespeeld bij het kunnen financieren van een eigen woning. De commissie merkt daarnaast op dat de vergoeding van emotionele schade slechts in uitzonderlijke gevallen wordt toegewezen. De criteria daarvoor zijn te vinden in artikel 6:106 van het Burgerlijk Wetboek. Niet gebleken is dat in dit geval aan die criteria is voldaan.
- 3.4 De commissie concludeert dat Interbank niet gehouden is de gevorderde schade van de consument te vergoeden.

¹ Zie daarvoor HR 7 februari 1992, NJ 1992/809 (*Kammerman/Aro Lease*), HR 19 februari 2010, NJ 2010/115 (*ING/Bera*), HR 3 februari 2012, NJ 2012/390 (*Fujitsu/Exel*), HR 24 april 2015, NJ 2015/221 (*Hamers/Dronten*) en zie voorts A.L.H. Ernes Een vervalste handtekening, NTHR 2011-3, p. 101–106 en W.L. Valk, Toedoen na *ING/Bera*, NTBR 2010, 23.

Zij vertrouwt erop dat Interbank alsnog zal overgaan tot de uitbetaling van de coulanchehalve vergoeding van € 3.600,39 die zij de consument heeft aangeboden (zie overweging 2.7).

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.